herra! See laps on minu, ja ennemini kui minna selleſt lapſeſt lahkun, ennemini — —!"

„Olge rahul!" ütles kohtuwanem naerates. „Seda mina arwaſin; mina olen järel kuulata laſknud ja teada ſaanud, et Teie ſeda laſt armaſtate ja temaga heaste ümber käite!".

„Kohtuherra!" hüüdis ſadulſepp, „ärge wõtke ſeda laſt mitte ära! See on minu ainus elurõõm. Ilma ſelle lapſeta ei wõi mina mitte elada!"

„Seda ei pia Teie ka mitte! Selle lapſe ema on, kuida tunnistatud, üks ſeeſugune, kelle kätte laſt ei tohi uſaldada. Meie oleme ſelle päraſt teda kaswatamiſe-õiguſeſt lahti mõiſtnud ja Teile jääwad kaswu-iſa õiguſed ka edaspidi, kunni Teie teda ehk kord omaks lapſeks tahate kinnitada lasta."

Kohtuwanem oli ſenni laſt oma juure kutſunud ja ſilitas meelitates käega üle tema ruuge pea. Seal tuliwad piſarad ſadulſeppa ſilmi, tema ei ſuutnud oma liikumiſt taltſitada, langes iste peale, muljus laſt oma wasta ja nuttis.

Nagu ime näitab wälja, kui kord hoowi warjuſſe, kõrgete majade wahel, üks pääwakiir langeb, üht roheliſt põeſakeſt ehk wiletſat puukeſt haljendama ja õitſema panema. Suurem ime on aga, kui ühe inimeſe pimedaſſe ſüdamesſe armaſtuſe

kiir langeb ja tarretanud ſüdameſt pehme tundmuſe õiſi wälja ſoojendab.

Wana Kadrina eeſtkoſtmine.

Daani-keeleſt.

Pingi peal pärna all, ſelle maja ukſe ees, kus waeſed wanad naesterahwad elaſiwad, istuſiwad emand Rasmusſen ja emand Kaspersen, hoolega oma igapääwaſt tööd tehes: nemad kuduſiwad ſukka ja ajaſiwad juttu.

„Teie ei p'a minu juttu tõeste mitte wõõriti tähendama, emand Kaspersen!" ütles emand Rasmusſen. „Mina ei kaeba ju mitte —"

„Selleks ei ole Teil ka tõeste mitte aſja! Teil on kaks terwet jalga ja Teie wõite käia!" hüüdis emand Kaspersen kaunis tigedaſt ja waatas oma karkude peale, mis tema mõlemal poolel ſeiſiwad!

„Ja muidugi! ja muidugi!" wastas emand Rasmusſen nii lahkeſt kui wõimalik. „Teie üle kurdan mina ka, emand Kaspersen, ja mina mõtlen ſagedaſt, et Teile kord korralt oma jalgu laenakſin, — hea meelega annakſin neid kohe terweks pääwaks korraga!"

„Ja, ſeda on kerge ütelda!" tähendas emand Kaspersen.